

הקומץ את המנחה פרק שני מנחות

٢١

עין משפט
נר מצוה

בז א ב ג ד מ"י פט"ו מהל'
פסוק"מ הל"ח:
א ה מ"י פ"ד שם הלכה ח:
ב ו ז מ"י שם הלכה י:

שיטה מקובצת (המשך)

[illegible][illegible]

בריש: יאן ולאכול וזה
פירושו: יאן וזה מניינו
הקטורא וזה הקטורא מפלגת
הקטורא אשמועינן ופיגול:
נן לצרפה בחדו חסד:
לאכול:
כאן קמל
דפסטה: גנן דרבו
לאכול למחור ולאכול דבר
שדרכו לאכול כן פחות
מכזית כשר לאכול כחצי זית
ולהקטיר כחצי זית כשר זית
משנה יתירה כן ולהקטיר
כחצי זית: דן תיבת גבון
ליתא: זיתא תיבת אכלא
ליתא: וזיל דפסטה:

(א) נראה ד"ל שבעת הקמילה חישב להקטיר הלכונה למחר ועדיין היו בכלי אחד קודם קמילה.

הקובץ את המנחה ב' משום דצעי למחני ר"א פוסל אינטריך
לגופיה לא אינטריך דמחנני דפ"ק (נשי יב.) שמעין
דקמני לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר חוץ
למקומו פסול חוץ לזמנו פגול הא לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר

דבר שאין דרכו להקטיר כשר לניחא
לנמימר מדיוקא לא שמעינן כשר אלף
לדא הוי פיגול אבל פסול הוי דבסוף
פ"ק (י"א:). משמע דאפילו כשר
שמעינן מינה גבי האי דייק טעמא
לדאכלו ולהקטיר כו' ועל כרחק מדיוקא
דחזק למקומו שמעינן דכשר:

שְׁמַיִן אֲבִירָה וְהַקְטֶרֶת מִצְמֶרֶץ־
 כְּסוּף פֶּ"ק (ג"ר סס:) מוֹקִי
 לָהּ ר' יִרְמִיָּה כִּרְאֹ' אֲרִבִּי מוֹקִי לָהּ
 כִּרְבֵּנָן: **מִדְּמַפְסְקִינָהּ** וְהִמְחַזֵּק
 בְּכַשּׁוֹן אֲבִירָה. תִּימָה תִּינָה ^(א) לִדְלִילֶת
 מִנְחָה לְאֵסֶה אֲנִי הִיוֹ (לִילִילֶת) אֵסֶה
 לְנִלְאִילֶת מִנְחָה מִנֵּל דְּלוּמִי דְּחִי אֲמֵר
 וְהִקְטֶרֶת וּנְשָׁה (לְעִיל דְּטו.) לֵאסֵר אִיקְרִי
 מְתוּדָה מְתוּדָה לֵאסֵר אִיקְרִי לֵאסֵר יוֹמֵר
 בּוֹ דְּכַפְסֻטִי דְקֶרֶס קִימִי שְׂעִי הֵאֱמִילֶת
 אֲכַזְרֵר וְזֶה מְתוּדָה שְׁלֹמִי וְקֶלֶת קֶשֶׁה
 דְּמוּה לֵא מִשְׁנו רֵבֶן מִיִּדִּי:
 דִּלָּל

וְיָן לֹאֹ מִתִּיר דְּלִבּוֹנָה הוּא לֹא
 וְאֵל אֵין אִיתְמַד נְמִי אִמַּר רַב
 רַב יַעֲקֹב בְּרִי אִדְרִי מִשְׁמִיָּה
 לֵאכּוּל מִמֶּנּוּ לִמְחַר הוּא פִּיגּוּל
 מִשֵּׁט לֹא מִשּׁוּם דְּכִיּוֹן דְּלֹאֹ
 הוּא דְלֹא אִיקְבַּע בְּחַד מִנָּא
 בִּיבִי הַמְנוּנָא ז' הָא מִילְתָּא אַבְלַע
 הַקְטִיר בְּקוֹמִין לְהַקְטִיר לְבוֹנָה
 וְהַקְטִירָה מִפְּגִלַת הַקְטִירָה קמ"ל
 וְיָן בְּחֲצִי מִתִּיר קמ"ל לִימָא
 וְ(אִתָּא) קמ"ל לִימָא הַקְטִיר
 רַב אֲדָא בְרִי אַהֲבָה לְעוֹלָם
 וְיָן בְּחֲצִי מִתִּיר וְשֹׁאֵנִי הִכָּא
 אֵין קְמִיָּה דְרַב יַעֲקֹב בְּרִי אֲבָא
 הָא מִפְּגִל פְּלִיגִי אֵלֹא אִימָא
 תִּנָּא דְבְרִי הִכָּל אֲתִינוּיָה פִּיגּוּל
 לֹא מִזְחֻלָּה לִיהִ:

המנחה

דרבנו לאכול ולהקטיר דבר
פוסל לאכול ידבר שדרבנו
ביות כשר ז' לאכול יכחצי
הקטרה מצטרפין גמ' א"ר
אכל יאכל במשר זבח שלמיו
אדם ואחד אכילת מזבח
ך. מחשבין באכילת מזבח
מאכילת מזבח לאכילת מזבח
מזבח לאדם מ"ט מדאפקניהו
ופקניהו רחמנא בלשון אכילה
דלא

חריפי ד'פומבדיתא הקטרה מפגלת הקטרה ואפילו לרבנן דאמרי אין מפגלין בחצי מתיר ה"מ היכא דחישב ^א ביה בשירים ולבונה במילתא קיימא אבל הכא דחישב לה בלבונה כמה דחישב ביה בכוליה מתיר דמי אמר רבא ^ב אף אן נמי תנינא ^ג זה הכלל כל הקומץ ונותן בכלל והמוליד והמקטיר לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר חוץ למקומו פסול ואין בו כרת חוץ לזמנו פגול וחייבין עליו כרת מאי לאו הקטרה דרומיא דהנך מה הנך בין לאכול בין להקטיר ^ד אף הקטרה בין לאכול בין להקטיר לא הנך בין לאכול בין להקטיר הקטרה לאכול אין להקטיר לא יתיב רב מנשיא בר גרמיה דאבי יותיב וקא אמר משמיה דרב חסדא "אין הקטרה מפגלת הקטרה ואפילו ^ה לר"מ דאמר מפגלין בחצי מתיר ה"מ היכא דחישב

בהו בשירים דקומין מתיר דידהו אבל הכה
 מצי מפגל ביה א"ל אביי עני מרי משמיה דר
 חסדא אמר רב אין הקטרה מפגלת הקטרה א
 דאביי אף אנן נמי תנינא שחט אחד מן הכבש
 וחבירו כשר לאכול מחבירו למחר שניה כש
 מתיר דידהי הוא אל מצי מפגל ביה א"ל
 אבל הכה דאיכבע בחד מנא כי חד דמו אמר
 לי רבי חנינא ותקולא לי ^א ככוליה תלמודא
^ב (ולבונה) לאכול שירים למחר פגול מאי קמ'
 לימא הקטיר קומין להקטיר לבונה אי ממ
 הקטיר קומין לאכול שירים למחר אי תרווייה
 קומין להקטיר לבונה ולאכול שירים למחר א
 קסבר אין הקטרה מפגלת הקטרה ואין מ
^א דפשטא ליה מחשבה בכולה מנחה תני
 הקטיר קומין לאכול שירים לדברי הכל פגול
 ילדברי הכל פסול ולימא ה"ז פגול ור"מ הני
 בפסול מיחלף ליה הרי זה בדברי

הדרן עלך הקומץ את המנחה

"הקומץ" את המנחה לאכול דבר שאין
 דרכו להקטיר כשר ר"א
 לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר פחות
 זית ולהקטיר כחצי זית כשר שאין אכילה
 אסי א"ר יוחנן מ"ט ד"א אמר שאי ואם
 בנשתי אכילות הכתוב מדרב אחד אביי
 לומר לך כשם שמשחשבי באכילת אדם

וכשם שמהשבין מאכילת אדם לאכילת אדם
כך מהשבין מאכילת אדם ^{יב} למזבח ומאכיל
רחמנא ^{יג} להקטרה בלשון אכילה ורבנן האי

תריפי רפומצדיא. מפרש צפ"ק לטהדרין (דף ק"י:) עיפה ואזימי צני רחצה רפומצדיא: **הקטרה מפגל הקטרה.** הקטיר קומץ ע"מ להקטיר לבנה יא' ולאחר זמן פיגול ואע"ג דלן מסיר מפגל את המסיר. ולא דמי לשוחט את הכבש לטבול מחצירו למחר כדמפרש

לקמן דהסת' לא איקבעו בחד מנח
הסת' איקבעו בחד מנח: מאי לאו
הקטרת דומיא. קדומן וטולן כצלי:
מה הכ' בין. חישב וחסבן שירים
למחר בין חישב להקטיר לבזוה
פיג'ל י': קומן לאו ממיר לבזוה הוא.
י'ו' דלמחר לעיל (דף יג.) דמנח: בעיזבו
מנח: א"ל אביי. לרב מנח: עני
מרי. עניי אדוני: משמיה דרב.
כלומר אמרה רב חסדא להא מילתא
משמיה דרב: מ"נ. שניהם כשנין:
בחד דמו. אי מפגלא הקטרת לבזוה
י'ו' דמי. וי'מ' לרימ ולרנן אכל רב
יוסי י'ו' דבריש פירקין אין ממיר מפגל
ואת הממיר ולא מפגלא הקטרת קומן
הקטרת לבזוה: אכלט לי. הטיעמי
ולמדי: וסקילי לי. ושקולי לי כלומר
בזוה עי: א"ל כקטיר קומן להקטיר
לבזוה לאכול שירים ולא גרסי' ולאכול.
י'ו' וזה פירושו הקטיר קומן על מנח

הקטיר לבונה נמחר וע"מ נמחר
שירים למחר: **מאי קמ'.** קמ"ד
לדמוס דחר מהך מחשבות משה
(ו) וחד מינייהו אשמעין ופיגלו משום
מחשבת להקטיר לבונה נמחר הוא ולא
משום לאכול שירים דלון מפגלון לבו.
מחר: **לימא הקטיר קומן להקטיר לבו.**
ולא לימא לאכול שירים כיון דהיא
מחשבת לא הניחא למא לי מחשבה
(א) צדי קמייתא ואי סיגול משום
לאכול שירים הוא דמפגלון חצי מחר
אכל להקטיר לבונה לא הניחא למא
לי לזרפה ב(א) צדא(א) **ואי סריוויו**
קמ'. בא(א) ואי לאכול קאמר שלא
חצי אכל צדחת מהן: **לימא להקטיר**
לבונה ולאכול שירים: נמשע מחר
מילי הקטיר קומן להקטיר לבונה או
לאכול שירים למחר: **בא דשפטא**
מחשבת צבולה מנחה: ואע"א דלא
מולא דחר מנחה משה דחצי

בדבריהם חפזת: **הא מילתא פליגי**.
לדברנן אין חפזתן בחיי מחיר:
והיומא. איך רב יצחק למד דלא
דלא דאמרי ליה וקומתן דקדשתן ור"מ
האי. ואחרי שני מלתיא ויתרן ליה
פסול: **הא דברי הכל אטויה**. הלכך
איכא למימר דפסול אטויה והא דחנא
פיגור משום אחרת לא פיגור בפסול:
הוה דברי הכל לא מילתא פליגי. הלכך
הא אטויה ו"ל לא הוה אמר דברי הכל:

הדרן עלך הקומין וזמא
הקומין רבא. לאכול דבר שאין
דרכו לאכול בנ' וכו' דבר

(6) לעיל י"ג (3) ופסחים קכ"ג.
 וי"א (4) וקטן (7) ופסחים קכ"ג.
 (7) בריכות כ"ד.
 (8) רש"י י"א (1) י"א י"א.
 (9) ונעלי י"א (8) ונחם י"א.
 לה. כה. לעיל י"ג (7) ונחם י"א.
 יג: כח: מילין פא: י"ג (1) ונחם י"א.
 פסוק (2) ונחם י"א.
 הקטנה לדבורה וי"א (7) ונחם י"א.
 דלון י"ג המירל כ"ד ונחם י"א.
 (8) בריכות ה"א ונחם י"א.
 (9) כהדי ה"א י"א.
 (10) י"א ונחם י"א.
 (11) י"א ונחם י"א.
 (12) י"א ונחם י"א.
 (13) י"א ונחם י"א.
 (14) י"א ונחם י"א.
 (15) י"א ונחם י"א.
 (16) י"א ונחם י"א.
 (17) י"א ונחם י"א.
 (18) י"א ונחם י"א.
 (19) י"א ונחם י"א.
 (20) י"א ונחם י"א.
 (21) י"א ונחם י"א.
 (22) י"א ונחם י"א.
 (23) י"א ונחם י"א.
 (24) י"א ונחם י"א.
 (25) י"א ונחם י"א.
 (26) י"א ונחם י"א.
 (27) י"א ונחם י"א.
 (28) י"א ונחם י"א.
 (29) י"א ונחם י"א.
 (30) י"א ונחם י"א.
 (31) י"א ונחם י"א.
 (32) י"א ונחם י"א.
 (33) י"א ונחם י"א.
 (34) י"א ונחם י"א.
 (35) י"א ונחם י"א.
 (36) י"א ונחם י"א.
 (37) י"א ונחם י"א.
 (38) י"א ונחם י"א.
 (39) י"א ונחם י"א.
 (40) י"א ונחם י"א.
 (41) י"א ונחם י"א.
 (42) י"א ונחם י"א.
 (43) י"א ונחם י"א.
 (44) י"א ונחם י"א.
 (45) י"א ונחם י"א.
 (46) י"א ונחם י"א.
 (47) י"א ונחם י"א.
 (48) י"א ונחם י"א.
 (49) י"א ונחם י"א.
 (50) י"א ונחם י"א.
 (51) י"א ונחם י"א.
 (52) י"א ונחם י"א.
 (53) י"א ונחם י"א.
 (54) י"א ונחם י"א.
 (55) י"א ונחם י"א.
 (56) י"א ונחם י"א.
 (57) י"א ונחם י"א.
 (58) י"א ונחם י"א.
 (59) י"א ונחם י"א.
 (60) י"א ונחם י"א.
 (61) י"א ונחם י"א.
 (62) י"א ונחם י"א.
 (63) י"א ונחם י"א.
 (64) י"א ונחם י"א.
 (65) י"א ונחם י"א.
 (66) י"א ונחם י"א.
 (67) י"א ונחם י"א.
 (68) י"א ונחם י"א.
 (69) י"א ונחם י"א.
 (70) י"א ונחם י"א.
 (71) י"א ונחם י"א.
 (72) י"א ונחם י"א.
 (73) י"א ונחם י"א.
 (74) י"א ונחם י"א.
 (75) י"א ונחם י"א.
 (76) י"א ונחם י"א.
 (77) י"א ונחם י"א.
 (78) י"א ונחם י"א.
 (79) י"א ונחם י"א.
 (80) י"א ונחם י"א.
 (81) י"א ונחם י"א.
 (82) י"א ונחם י"א.
 (83) י"א ונחם י"א.
 (84) י"א ונחם י"א.
 (85) י"א ונחם י"א.
 (86) י"א ונחם י"א.
 (87) י"א ונחם י"א.
 (88) י"א ונחם י"א.
 (89) י"א ונחם י"א.
 (90) י"א ונחם י"א.
 (91) י"א ונחם י"א.
 (92) י"א ונחם י"א.
 (93) י"א ונחם י"א.
 (94) י"א ונחם י"א.
 (95) י"א ונחם י"א.
 (96) י"א ונחם י"א.
 (97) י"א ונחם י"א.
 (98) י"א ונחם י"א.
 (99) י"א ונחם י"א.
 (100) י"א ונחם י"א.

תורה אור השלם

1. וְאִם הָאָכַל יֶאֱכַל מִבֶּשֶׂר
זָבַח שְׁלָמֵיו בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי
לֹא יִרְצָה הַמִּקְרִיב אֹתוֹ לֹא
יֵחָשֵׁב לוֹ פְּגוּל יִהְיֶה וְהַנֶּפֶשׁ
הָאֲכָלָת מִמֶּנּוּ עֲוֹנָה תִּשָּׂא:
וַיִּקְרָא ז' יח

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לימא וכו'
מחשבה זו צהדי:

מוסף רש"י

כל הקומץ ונותן בכלי
ההמולך והמקטיר וכו'.
טמן קומץ בכלי או מולך
או מקטיר ע"מ לאכול דבר
שדרסו לאכול כגון שירים
וכו' (דע"ר יב). עני מרי.
עני מורי (להלן פא. כתי').
סליק פרק הקומץ את
המנחה

הַקּוֹמֵץ אֶת הַמִּנְחָה
לְאֹכֵל דָּבָר שֶׁאֵין דְּרוֹבּוֹ
לְאֹכֵל. מִן הַקּוֹמֵץ (ד) ^(ב' ו' ח')
מִן לִמְנוֹת (ב' ו' ח').
שֶׁאֵין אֲבִילָה וְהַקְטֵרָה
מִצִּדֵּי. לְפִסּוֹל לֵדֶשֶׁה
לִנְחֹל שִׁיבֹרָה וְהֵכֵל לֵדֶשֶׁה
שִׁיבֹרָה (ש' כ"ב). בְּשִׁנִּי
אֲבִילָה הַכְּתוּב מִדְּבָר.
שֶׁמִּתְחַבֵּט שִׁמְיִין קוֹסֵלָה דֶּשֶׁה
לְקַח מִתְחַבֵּט מִקִּי לֵיהֶ תִּנָּה
לֵדֶשֶׁה לִנְחֹל כִּיּוֹם שֶׁלֵּשִׁי (ש' כ"ב).
אֲחָד אֲבִילָה אֲדָם
וְכִי. לֵדֶשֶׁה שֶׁהֵכֵל לְאֹכֵל
לְמַחֲזֵי לֵישִׁי מִתְּקִיר
וְשִׁיבֹרָה מִתְּקִיר פְּלוֹג (ש' כ"ב).

זימיה מקורצת

[6] דחישב בהו: [כ] אף אן
 נמי תנינא. לא הוי ממש כמו
 ההיא דלעיל דע"כ הקטרה
 לאכול לא מתוקס אלא כרי"מ
 דאמר מפגלין בחצי מתיר
 ולא מיתני תנינא אלא
 לאפוקי מיהו דלקמיה דאמרי
 דאפי' לר"מ איהו הקטרה
 מפגלת הקטרה. תו"ח: [ג] אף
 הקטרה בלא לאכול בין
 הקטרי. ע"כ לא אחיא כר'
 יוסי דר' יוסי און מר'

מפגל את המתיר. ותי"ח:
 (ד' יעקב בר אבא: ס) אבל
 הכא דאיכבד בחד מנא כו'
 משמע דלרבנן דאמרי אין
 הקטרה מפגלת הקטרה לא
 סבירא להו האי טעמא
 ותימא דלעיל קאמרי רבנן
 דפליגי הכי לרבי יוסי בריש
 פרקין (דף יג ע"ב) וצ"ל
 דהיינו דוקא בקומץ להקטיר